

hos Værftschefen med deres Hjertenskær og præsentere hende for ham, for at han kan udtale sig om, hvorvidt de maa faa hinanden eller ej. Af disse Arbejdere er der 200, der have været der over 8 Aar, og 300, der have været der over 16 Aar. Nu mene disse private Arbejdere — og jeg synes med Rette —, at naar man ikke vil give dem en mere gennemgribende Lønforbedring, kan man i alt Fald gøre det, som man har gjort overfor de faste, at man giver dem 8 og 16 Aars Alderstillæg paa samme Maade. Der bliver dog tilbage en Uretfærdighed overfor dem, der ikke have været der i 8 Aar. Det er ikke løse Arbejdere, og de have været der i saa lang Tid, at man skulde synes, de havde Ret til at faa samme Behandling i Lønsspørgsmaal som de andre.

Det vrimler med Vilkaarligheder paa Orlogsværftet. Det er, fordi der mangler den fornødne Velvillie, og der mangler den faste civile Haand og det forstandige Blik, som jeg haaber, at den højtærede Marineminister vil have til at imødegaa al den middelalderlige Slendrian og Officershovmod, som er derude.

Der er et andet Forhold her. Der er noget, der hedder Signalskolen, og den varede i Aar fra 10. til 15. April. Fyrbødere og Maskinassistenter have altid faaet betalt det Overarbejde, de udføre efter Orlogsværftets almindelige Arbejdstid. Saa vidt jeg har kunnet se, er der ikke ved de nu vedtagne Love om Sølønning og Søtillæg forandret noget heri. Der staar intet i disse Love om dette Forhold. Fyrbøderne og sagtens ogsaa Maskinassistenterne møde Kl. 5 om Morgenen, saa sejle de ud og komme tilbage ved 2-Tiden, saa slukke de under Fyrene og gaa hjem Kl. 4 $\frac{1}{2}$. Kl. 6 møde de igen, saa sejle de til Kl. 12—1 om Natten og faa altsaa en 3—4 Timers Søvn hver Nat. De have paa den Maade i faa Dage faaet 34 Timers Overarbejde. Det vil man heller ikke betale, man mener, at nu have Arbejderne faaet baade i Pose og Sæk, og nu skal der stryges overalt, hvor man kan finde Anledning dertil, enten det er berettiget og hjemlet eller ej.

Man har sagt mig, at Ministeriet ogsaa her har givet det Svar, at naar Fyrbødere ere paa Skoleskib, høre de til de militære Korps. Jeg gør først her opmærksom paa, at dette Overarbejde har været betalt gennem Aaringer, og de have ogsaa den Gang hørt til de militære Korps. Men enten ere Fyrbødere og Assisterter,

eller hvad det nu er, under Udkommando, eller ogsaa ere de ikke. Ere de det ikke, skulle de have deres Overarbejde betalt, og ere de under Udkommando, skulle de have deres Kost, og den faa de heller ikke. Konsekvens er ikke den stærke Side hos de Herrer.

Saa er der Spørgsmaalet om Sommerferie. Det er selvfølgelig, at Arbejderne ere overordentlig taknemmelige for, at Rigsdagen ved en Bevilling har sat dem i Stand til at faa en Sommerferie paa 6 Dage hver. Men der er en Rest tilbage. Der er saaledes 100 søgaaende Haandværkere og Fyrbødere, Værftsarbejdsmænd, som ere udsatte for ikke at faa, og som i Regelen heller ikke faa denne Ferie. Naar de ere paa Togt, komme de først hjem efter den Tid, Ministeriet har fastsat for Opnaaelsen af Ferie. Ministeriet har sagt, at Ferie skal tilstaas Arbejderne derude mellem 1. Juni og 1. Oktober. Men disse komme først hjem senere, og saa gaa de Glip af denne Ferie. Der er sket Henstilling til Ministeriet, men man har sagt Nej, de Folk kunne ikke faa Ferie, fordi de have de saakaldte Dage efter Togt, 3 Fridage efter Togt. Men der er den Hage derved, at i alt Fald de, som ere ved Maskinkorpsen, Fyrbøderne og Maskinassistenterne og vel ogsaa de fleste af de andre, det har jeg i hvert Fald set, faa ikke disse 3 Dage, de maa arbejde i dem, fordi der er en hel Del at bestille, og de faa altsaa ingen Ferie. Jeg har tænkt, at naar Rigsdagen bevilgede Penge til en Ferie, var det en social Foranstaltning. Man vilde have, at de Folk skulde have fri de 5—6 Dage om Aaret, for at de kunde tage en Tur paa Landet eller, om ikke det, saa i hvert Fald ikke være nødte til at arbejde de 5 Dage og dog faa deres Løn. Jeg tror, det har været Forudsætningen, og naar Ministeriet har svaret, som det har, skyldes det sikkert en utidig Frygt for, at Rigsdagen vilde rette Bebrejdelser mod det, hvis det gav alle denne Ferie. Jeg er sikker paa, at hvis Ministeriet havde givet Ferie til alle, og saa efter 1. Oktober — der er for øvrigt ikke vedtaget noget her i Rigsdagen om Tidspunktet —, var Rigsdagen med Glæde gaaet med dertil, saa at ogsaa de resterende 100 Mand fik den Ferie, jeg synes, de have Krav paa.

Der er et lille Eksempel til. Det er fra den navnkundige Islandsfærd. Jeg skal ikke betegne den paa den Maade, som et andet æret Medlem har gjort, uagtet